

Câteva principii ale profeției

Sabat după-amiază

De memorat:

„Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.” (Ieremia 9:24).

Ca în cazul majorității subiectelor din Scriptură, nu toți creștinii sunt de acord cu privire la profeție, fapt care adesea îi convinge pe unii că profeția biblică este o pierdere de timp. La urma urmei, dacă creștinii se ceartă pe fiecare cuvânt din profeții, cât de valide ar putea fi acestea? Din păcate, mulți credincioși încep de asemenea să creadă că unele cărți ale Bibliei, precum Apocalipsa, sunt pur și simplu de neînțeles. În loc să le citească, le evită, uneori cu încuviințarea unui pastor bine intenționat, care crede că studierea profeției mai multe probleme creează decât rezolvă.

Dar n-a fost dintotdeauna așa. În primele 18 secole ale istoriei creștine, majoritatea creștinilor erau foarte împăcați cu profețiile biblice și exista un surprinzător consens cu privire la principalele mesaje profetice. Aceasta a și fost intenția lui Dumnezeu: „Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire” (1 Corinteni 1:10).

Săptămâna aceasta vom explora câteva principii care duc la o înțelegere consecventă și credibilă a profeției.

Duminică, 30 martie

Cine citește, să înțeleagă!

Dacă vei căuta cărți despre profeția biblică, în librării și pe internet, vei descoperi repede că există o varietate zăpăcitoare de opinii și interpretări și poate fi tentant să crezi că nimeni nu poate înțelege cu adevărat ceea ce spun cărți biblice precum Apocalipsa. De exemplu, un autor spune că antihristul nu este decât o metaforă, altul spune că urmează să apară în viitor, iar altul – că era o referire la ceva sau la cineva din zilele Imperiului Roman păgân. Un predicator în vârstă se exprima astfel: „Poate că Biblia este ca o vioară veche la care poți cânta orice melodie vrei.” Dar Biblia în sine nu sugerează nimic de genul

acesta. În schimb, ne invită să cercetăm, plecând de la premisa că Dumnezeu nu vorbește în zadar și că putem afla adevărul despre ce spune El în Cuvântul Său.

1. Ce sugerează Matei 24:15; Apocalipsa 1:3; Matei 11:29 și Ieremia 9:23,24 despre intenția lui Dumnezeu de a Se face înțeles?

Matei 24:15

¹⁵ De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „așezată în Locul Sfânt” – cine citește să înțeleagă!

Apocalipsa 1:3

³ Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!

Matei 11:29 ?

²⁹ Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Ieremia 9:23,24

²³ Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui.

²⁴ Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.

Multe universități oferă cursuri de genul „Biblia ca literatură”. Pentru un credincios, poate fi șocant să asiste la nenumărate prelegeri și să descopere că profesorii citesc Biblia la fel cum ar citi mitologia păgână. Ideea lor este că poate exista un sâmbure de „adevăr” moral în povestirile ei, dar acestea pot fi interpretate după bunul plac al oricui. Pentru acești profesori, ideea că Biblia a fost inspirată de Dumnezeu este ceva de luat în râs.

Prin urmare, ei citesc Biblia, dar nu aud glasul lui Dumnezeu care le vorbește. Alții ajung la concluzii în contradicție clară cu mesajul Scripturii. Dacă nu se predau Domnului și dacă nu au o inimă deschisă pentru a afla adevărul, cei care citesc Biblia riscă nu numai să nu vadă care este mesajul ei, dar și să înțeleagă greșit caracterul iubitor și sfânt al Dumnezeului revelat în paginile ei. Lucrul acesta se poate întâmpla mult mai ușor decât cred unii, motiv pentru care simpla citire a Bibliei, fără instrumentele potrivite și (cel mai important) fără atitudinea potrivită, sub îndrumarea Duhului Sfânt, poate fi dăunătoare.

Cineva care nu era considerat pios a fost surprins citind Biblia. Întrebat ce face, el a răspuns: „Caut greșeli. Caut greșeli.” De ce este aceasta o atitudine greșită când vine vorba de citirea Cuvântului lui Dumnezeu?

Luni, 31 martie

Dumnezeu vrea să fie înțeleș

Nimic nu pare așa de frustrant ca atunci când te afli într-o țară străină, a cărei limbă abia o știi, și tu ai nevoia urgentă de a comunica, poate la un cabinet medical sau la farmacie. Știi ce trebuie să spui, dar nu ai vocabularul necesar să transmiți lucrul respectiv. Dumnezeu are o altă problemă: „Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ”, spune El „atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre” (Isaia 55:9). Problema nu este că Dumnezeu nu ar avea vocabularul necesar pentru a comunica cu noi, ci că noi nu avem vocabularul sau capacitatea intelectuală de a-L înțelege pe deplin.

2. Cum este înțelegerea lui Dumnezeu în comparație cu înțelegerea noastră? Psalmii 139:1-6; Psalmii 147:5; Romani 11:33; 1 Ioan 3:20

Psalmii 139:1-6

- ¹ Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,
- ² știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.
- ³ Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele.
- ⁴ Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.
- ⁵ Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine.
- ⁶ O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.

Psalmii 147:5

- ⁵ Mare este Domnul nostru și puternic prin tăria Lui, priceperea Lui este fără margini.

Romani 11:33

- ³³ O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui!

1 Ioan 3:20

- ²⁰ în orice ne osândește inima noastră; căci Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și cunoaște toate lucrurile.

Adevărul este că nu vom înțelege niciodată pe deplin gândirea lui Dumnezeu, pentru că El este infinit și atotștiutor. La urma urmei, de-abia putem înțelege câte ceva despre creație. Cum să-L putem înțelege pe deplin pe Creator? Nu putem.

Deși nu vom înțelege niciodată totul, putem înțelege ce anume este necesar pentru mântuirea noastră. (Vezi 2 Timotei 3:14,15.) Când le explicau Evanghelia ascultătorilor lor, apostolii făceau referire frecvent la profeția împlinită, de unde putem deduce că unul dintre scopurile principale ale profeției este să ilustreze planul de mântuire. Fără îndoială, profeția trebuie, într-un fel sau altul, să ne conducă la Domnul Isus și la perspectiva mântuirii pe care El o oferă întregii omeniri.

La urma urmei, Domnul, prin care au fost făcute toate lucrurile (vezi Coloseni 1:16; Ioan 1:1-3), coboară pe acest pământ și apoi Se jertfește pe cruce pentru păcatele fiecărui om, chiar și ale celui mai nemernic. Atât de mult ne iubește Dumnezeu pe toți. Având în vedere că a făcut toate acestea pentru noi, Domnul dorește în mod evident ca toată lumea, inclusiv cei nelegiuïți, să știe ce ne oferă prin Isus. Iar profeția poate face întocmai lucrul acesta.

Deși există într-adevăr multe lucruri pe care nu le cunoaștem, de ce este esențial să ne concentrăm pe ceea ce cunoaștem și să urmăm ceea ce știm, în loc să devenim obsedați de ceea ce nu știm?

Marți, 1 aprilie

„Daniele, ține ascunse aceste cuvinte!”

3. Ce voia să îi spună Domnul lui Daniel în Daniel 12:4?

(Compară cu Apocalipsa 22:10.)

Daniel 12:4

⁴ Tu însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.”

Apocalipsa 22:10

¹⁰ Apoi mi-a zis: „Să nu pecetluiești cuvintele prorociei din cartea aceasta. Căci vremea este aproape.

Nu sunt rare ocaziile în care predicatorii folosesc Daniel 12:4 pentru a prezice avansul tehnologic și științific de dinainte de venirea lui Hristos. Mulți folosesc acest text și pentru a descrie progresul în domeniul călătoriilor rapide, care s-a produs în aproximativ ultimul

secol. Multe dintre cărțile noastre chiar au adoptat această abordare. Deși aceste interpretări sunt cu siguranță rezonabile, textul ar putea însemna și altceva. Ai putea reciti cum începe pasajul. Învățăturile transmise de înger lui Daniel încep cu îndemnul: „Ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea.” Subiectul în discuție este însăși cartea lui Daniel. Este posibil atunci ca acea cunoștință, care avea să crească brusc la vremea sfârșitului, să fie însăși cunoașterea cărții lui Daniel? Astfel, cartea lui Daniel se deosebește oarecum de cartea Apocalipsa, în sensul că lui Ioan i s-a spus să *nu-și* „pecetluiască” cartea (Apocalipsa 22:10). Apocalipsa trebuia înțeleasă de la început, pentru că „vremea era aproape”. În schimb, cartea Daniel avea să fie înțeleasă mai clar la un moment dat din viitorul îndepărtat.

De-a lungul secolelor, un număr mare de gânditori creștini bine intenționați au încercat să explice cartea Daniel, iar unii au făcut progrese mari. Cu toate acestea, înțelegerea cărții a crescut rapid după încheierea profeției de 1.260 de ani, din anul 1798, când mai mulți comentatori din întreaga lume au început să ajungă la concluzia că ceva spectaculos urma să se întâmple în jurul anului 1843. Cel mai important dintre aceștia a fost William Miller, a cărui predicare a demarat Marea Mișcare Adventă din secolul XIX și a dus la nașterea bisericii „rămășiței” și a unei înțelegeri clare a soliilor celor trei îngeri. Cu alte cuvinte, nașterea mișcării noastre globale este o împlinire a prezicerii lui Daniel potrivit căreia „cunoștința va crește” „la vremea sfârșitului”.

Pe de altă parte – și fără a evalua mântuirea oamenilor –, gândește-te la „întunericul” în care se află cea mai mare parte a creștinătății! Un lucru fundamental precum Sabatul din ziua a șaptea, instituit în Eden, este ignorat, chiar respins, în favoarea duminicii, o zi care se trage din păgânismul roman. Sau gândește-te la ignoranța totală cu privire la moarte, majoritatea creștinilor crezând ideea păgână că morții trec imediat într-o altă existență, ceea ce pentru unii înseamnă și un iad care arde veșnic! N-ar trebui să fim foarte recunoscători – și plini de smerenie – pentru că știm adevărul?

Miercuri, 2 aprilie

Studierea Cuvântului

Advențiștii de ziua a șaptea îi sunt mult îndatorați lui William Miller pentru înțelegerea profeției biblice. Deși el n-a înțeles la perfecție unele pasaje-cheie (precum Daniel 8:14), metodologia lui a fost importantă, deoarece a pregătit terenul pentru nașterea mișcării noastre, a rămășiței zilelor din urmă.

4. Ce ne învață Matei 5:18; 2 Timotei 3:15-17 și Luca 24:27 despre cum să abordăm profeția biblică?

Matei 5:18;

¹⁸ Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi împlinit toate lucrurile.

2 Timotei 3:15-17

¹⁵ din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus.

¹⁶ Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire,

¹⁷ pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.

Luca 24:27

²⁷ Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.

În unele privințe, studierea Bibliei nu se deosebește prea mult de rezolvarea unui puzzle. Dacă pui laolaltă doar două sau trei piese, este aproape imposibil să discerni întreaga imagine. Poate în acele două sau trei piese poți vedea un cal și ajungi la concluzia că alcătuiești o imagine cu niște cai. Dar alte câteva piese redau o găină și o vacă și apoi, odată ce ai asamblat sute de piese, poți vedea în sfârșit că lucrezi la imaginea unui peisaj care include un oraș, o fermă și un lanț de munți în depărtare.

Greșeala multor creștini când studiază Biblia este că tratează Scripturile ca pe o colecție generală de zicători sau proverbe, pe care le pot folosi în abordarea unei anumite situații. Alții când abordează profeția scot un anumit text din context și îl compară cu evenimentele actuale, în loc să îl compare cu restul Bibliei. Acest lucru contribuie, parțial, la afluxul constant de cărți moderne despre profeție, care trebuie actualizate la fiecare câțiva ani pentru că s-au înșelat cu privire la ce au spus că se va întâmpla – și când.

De aceea este atât de important să nu ne limităm la a selecta câteva texte pe un anumit subiect, ci să studiem cu atenție tot ce spune Biblia pe respectivul subiect și să luăm în considerare și contextul în care spune ce spune. Este foarte ușor să scoatem un pasaj din context și să îl facem să spună ce vrem noi.

Care a fost experiența ta cu cei care folosesc numai anumite texte alese ca să îți expună punctul de vedere cu privire la, să zicem, starea morților? Sau chiar cu privire la Sabat? Care este cel mai bun mod de a reacționa?

Joi, 3 aprilie

În sens propriu sau în sens figurat?

Unul dintre aspectele-cheie care trebuie avute în vedere de cei care studiază profețiile este cum să afle dacă limbajul Bibliei trebuie interpretat în sens propriu sau în sens figurat. Cum se poate ști dacă autorul a folosit un limbaj simbolic și ce reprezintă simbolul? Pentru a afla, trebuie în esență să vedem cum a fost folosit respectivul simbol în întreaga Biblie, în comparație cu modul în care este folosit în vremurile contemporane. De exemplu, unii consideră că simbolul ursului din Daniel 7 reprezintă Rusia, deoarece această imagine este adesea folosită astăzi ca un simbol al Rusiei. Însă acesta nu este un mod logic sau sigur de interpretare a simbolismului profetic.

5. Analizează următoarele pasaje, lăsând Biblia să fie propriul ei interpret (să își definească singură termenii). Ce simbol este comun și ce spune Biblia că reprezintă?

Daniel 7:7

⁷ După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.

Daniel 8:3

³ Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că într-un râu stătea un berbec și avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decât celălalt, și cel mai înalt a crescut cel din urmă.

Daniel 7:24

²⁴ Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.

Apocalipsa 1:16

¹⁶ În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri, și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui.

Efesenii 6:17

¹⁷ Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Evrei 4:12

¹² Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tășuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.

Apocalipsa 12:1

¹ În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.

Apocalipsa 21:2

² Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Efesenii 5:31,32

³¹ „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și cei doi vor fi un singur trup.”

³² Taina aceasta este mare – (vorbesc despre Hristos și despre Biserică).

Ieremia 6:2

² Pe frumoasa și subțirica fiică a Sionului o nimicesc!

Dacă se respectă regula simplă că Biblia trebuie lăsată să își definească singură termenii, cea mai mare parte a misterului din spatele simbolismului profetic pur și simplu dispare. De exemplu, vedem că un corn poate simboliza o putere politică sau o națiune. O sabie poate simboliza Cuvântul lui Dumnezeu. Și, da, o femeie poate simboliza biserica. Aici putem vedea clar cum Biblia se explică singură.

Cu toate acestea, mai avem de răspuns la întrebarea: De ce ar vorbi Dumnezeu în simboluri, în loc să fie direct? De ce, de exemplu, Petru ar face referire în mod criptic la orașul Roma drept Babilon, în 1 Petru 5:13?

Pot exista multe motive pentru care Dumnezeu a ales să comunice prin intermediul simbolurilor în profeție. În cazul bisericii din Noul Testament, de exemplu, dacă Apocalipsa ar fi numit direct Roma drept cea care comite atâtea rele, persecutarea bisericii, care era deja gravă, s-ar fi putut înrăutăți. Oricare ar fi motivele, putem avea încredere că Dumnezeu dorește ca noi să înțelegem ce înseamnă simbolurile.

Chiar dacă anumite simboluri și profeții rămân un mister, cum poate fi credința noastră întărită dacă ne concentrăm pe ceea ce înțelegem?

Vineri, 4 aprilie

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Tragedia veacurilor, cap. 19

„Afirmția că Apocalipsa este o taină, ceva ce nu poate fi înțeles, este contrazisă de însuși titlul cărții: «Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. [...]» (Apocalipsa 1:1-3). [...]

Studierea Apocalipsei îndreaptă mintea către profețiile lui Daniel și împreună prezintă cele mai importante directive date de Dumnezeu oamenilor cu privire la evenimentele care vor avea loc la încheierea istoriei acestei lumi.

Lui Ioan i-au fost descoperite scene de un interes profund și emoționant în experiența bisericii. A văzut situația, pericolele, conflictele și eliberarea finală a poporului lui Dumnezeu. El consemnează mesajele de încheiere care vor coace secerișul pământului, fie ca roade pentru grânarul ceresc, fie ca paie pentru focul nimicitor. Subiecte de o importanță colosală i-au fost descoperite, îndeosebi pentru biserica sfârșitului, ca aceia care se vor întoarce de la rătăcire la adevăr să fie instruiți cu privire la pericolele și luptele ce le stau înaintea. Nimeni nu trebuie să fie în întuneric în legătură ce va veni peste pământ” (*Tragedia veacurilor*, p. 341 , 342).

Întrebările suplimentare de la studiul de vineri sunt un ajutor și o încurajare pentru a studia zilnic Biblia. Recomandăm folosirea acestora la începutul sau la sfârșitul lecției din Sabat în biserici, cu răspunsuri rapide.

În acest trimestru, întrebările din cartea Faptele apostolilor sunt formulate după ediția electronică.

Zilnic: 2 Ioan – Apocalipsa 4; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 14

În ce stă dragostea?

Ce îi plăcea lui Diotref și ce făcea el?

Ce n-a îndrăznit arhanghelul Mihail?

Pentru ce va veni ceasul încercării?

De ce a fost adusă înapoi Dorca din țara vrăjmașului?